

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saxo og Snorro

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1000. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1823_382-txt-shoot-idm278/facsimile.pdf (tilgået 19. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

men beber og befoerger tilfælde Enhver, som veed, eller ahner dog hvad det gjælder, at vikle fremdeles, og ei vilde, før det er kommet Menig-Mænd for Øren, hvad vi har kjædet til dem. Lad os ei spørge, hvad det nytter, thi derpaa veed vi, kun fremtid kan svare, men lad os gjøre hvad vi kan, i Haab, at Haabet ei besvømmes! Alde haade vi jo dog, i Sandhed, haadt vor Elærn, om det blev mest til Mæt, vi lode Nordens Rinder prænte; og hvem et Død fra mine Læber nogenstunde greb, tree dog kun aldrig, om han end synes saa, at Ordet i de Røget, hvor jeg overvandt mig selv, skulde aande mindre Kraft, end det jeg ellers fører! Prøver det paa Børn, tilfælde, telemme, og det skal vist kienas paa deres Manddom, hvis Død det var, som ider saa; værder smaa, at I kan være! Mit derst, saa Liden og saa Meget, som jeg med iserig Anstrængelse mægtede, har jeg nu gjort, og kun siebliflig skal det fornuftige mig, om det maatte synes forjævet; thi jeg gjorde dog min Skyldighed, og jeg veed, hvor tyer paa, hvad han er kommen af, saa, har jeg frænder, saer jeg Bisland, har jeg Ingen, lad da kun Liden vise, om det er saa stor en Vre, ei at have salles Fædre med mig! Kælig sætter jeg mig hen, med Danne-Kongens Understøttelse, at samle og forbinde det Markværdige Man ved sin Danmark, Sier Sax og 8 Dage, og mit inderlige Ønske er, at samme Land, som oplivede og besjælede mig da jeg foranstode de gamle Kroniker, maa hvile over mig, medens jeg prøver paa, hvad sagtens ei er let, da det er ei engang forlagt af Hogen, at fortælle levende og folkeligt, hvad hele Folket burde vide at fortælle deres Børn om vore nærmere Fædre. Det er mit inderlige Ønske, og Begundelsen indfylder mig det Haab, at det skal lykkes; at det skal lykkes mig, her som hist, naar det Stærke griber mig, da at dæmpe Begjæringen, og lade den, dæmpet, udbrede sig over det Hele; at oplæse det Sprag, hvort jeg taler helst om de forrige Dage, og skjule dets Kiærne i de ensfoldige Død, som Umyndige sette. Det, seler jeg, det, kan jeg forsaae, er Hølle-Kvæts Løv, og, om da al Verden vilde frette dermed, saa maatte jeg dog gjøre det, gjøre det, som Døngmand, med

Glæde, om end den Pusling, der lægt paa mit Guld, skulde være, som Gud forbyde, det eneste Barn jeg kjæde. Sikkerlig vil Eftersjægten, med anderledes Ret, end da der nu forages ved Kronike-Stilen, finde, den er alt for lidet Dansk, men den vil ogsaa bedre vide, hvad der hører til at oplive døende Tungemaal, og glæde sig ved, at Kroniken dog, nu som før, er Dansk i Aand og Sandhed!

N. F. S. Grundtvig.

Indenlandste Efterretninger.

Kjøbenhavn, den 7de August.

I Anledning af Deres Majestæters Kongen og Dronningens Hjemkomst fra Deres Rejse bevidnede i Gaar Aftes de Herrer Studenterne i Kjøbenhavn Allerhøiøstamme deres Hingivenheds- og Trokædsloffer paa en særdeles høilidelig Maade. Uagtet mangfoldige Studerende, seer medest Hæderne, vare fraværende, udgjorde de til Høilideligheden forsamledes Lat dog over to Hundrede. Henimod Kl. 10 vare de samlede i Frederiksberg By, og begavede sig, alle sort klædte, med blaffende Falker og med Musik, i stuttet Orden gennem Haugen, dætte sig ved Terrassen i to Afdelinge, som igjen samledes ved Slots-tet. Ved en dertil udvalgt Deputation, som bestod af de Herrer Regentkammerer Ulrich Schmidt, Boylner og N. F. Jespersen, nøde de den Vre at overlevere Deres Majestæter og de kongelige Prindsesser en til Dagens Høilidelighed forfattet Sang, og i saa Død at udtrykke de varmeste Høiester for Kongen og Kongehuset. Det betogede Hans Majestæt Kongen og ligesledes Hendes Majestæt Dronningen at ytre i de naadigste Udtryk Sin Tak og Hilsen til Studenterne for det modtagne Bævis paa

